
Beşinci Hakikatte şefkat kapısından âhiretin ispatına giriliyor ve “Ubudiyet-i Muhammediye” nazara veriliyor. Bâb-ı şefkatle, Ubudiyet-i Muhammediyenin münasebetini, İsm-i Mucîb ve Rahîm’in bu mevzuyla alâkasını anlatır mısınız?

“Sen olmasaydın felekleri yaratmazdım.”(1)

hadis-i kudsîsi, öncelikle Peygamber Efendimize (asm) bakmakla birlikte, bu hadis

“Ben cinleri ve insanları ancak bana ibadet etmeleri için yarattım.”
(Zâriyât, 51/56)

âyetiyle birlikte düşünülduğünde, bu âlemin insanlar için, insanın da ibadet ve marifet için yaratılmış olduğu anlaşılır ve söz konusu kudsî hadisin de bütün insan nevine baktığı söylenebilir. Şu var ki, bütün feleklerin ibadet ve tesbihleri insanın tesbih ve ibadeti yanında ne kadar noksan kalırsa, âvamın ibadetleri de peygamberlerin ibadeti yanında o kadar nâkıs kalır. Peygamberlik müessesesi de bir daire şeklinde düşünülduğünde, onun merkezinde Hz. Muhammed (asm) bulunur.

Bediüzzaman Hazretlerinin şu ifadesi kâinatın yaratılmasından esas maksadın, ubudiyet-i Muhammediye olduğu en güzel şekilde ortaya koymaktadır:

“Hem İsm-i Âzam’a mazhar olan Resûl-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm’ın bir âyette mazhar olduğu feyz-i ilâhî, belki bir peygamberin umum feyzi kadar olabilir.”(2)

Bütün peygamberlerin ortak sünneti olan şefkat, yani insanlara acıyıp merhamet etmek ve onları cehennem azabından kurtarmak için bütün güçleriyle çalışmak, Peygamber Efendimizin (asm.) kalbinde en mükemmel mânâda hükmetmiştir. İşte ubudiyetin zirvesindeki o eşsiz Peygamber (asm), şefkatin en ileri mertebesiyle bütün insanların öncelikle iman ederek ebedî saadete nail olmalarını bütün ruh u

canıyla istemekte ve bunu Rabbinden niyaz etmektedir. Cenâb-ı Hak **“Mucib”** ismiyle bu en ehemmiyetli duâyı kabul etmiş, **“Rahim”** isminin tecellisiyle insanları yokluktan kurtarıp, iman edenleri cennetine davet etmiştir.

Bilindiği gibi **“Rahman”** ismi bütün canlılara bakar. O Rahman, her canlının bütün ihtiyaçlarını, organlarını ve rızkını lütfuyla vermektedir. **“Rahim”** ismi ise daha çok âhirete bakar, oradaki sonsuz nimetleri hatırlatır. **Rahîm** ismine **“müminleri lütfuyla cennete, kâfirleri de adliyle cehenneme koyan”** şeklinde mana verilmektedir. Kâfirlerin yokluğa terk edilmeyip cehennemde de olsa hayatlarının devam ettirilmesi onlara bir çeşit rahmettir.

Allah Resulünün (asm.) bütün insanlık adına ettiği duânın kabul olmasıyla, sadece insanlar yokluktan kurtulmakla kalmayacaklar, bu muhteşem kâinat da **“meyveleri yokluğa giden bir hikmetsiz ağaç”** olmaktan kurtulacaktır. O halde onun duâsı bütün varlık âleminin müşterek talebidir.

Dipnotlar:

(1) bk. *Acluni, II, 164; Hakim el Müstedrek, II/615.*

(2) bk. [Sözler, Yirmi Dördüncü Söz, Üçüncü Dal.](#)